

ת"פ 10149/10-16 - מדינת ישראל נגד בן כהן

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 10149-10-16 מדינת ישראל נ' כהן

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
בן כהן

הנאשם

גזר דין

הנאשם, בן 29 שנים, הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בשלוש עבירות של סחר בסמים, ובעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בלבד וכלים.

מכתב האישום המתוקן עולה, כי במחצית השניה של שנת 2016, מכר הנאשם לשלושה ממכריו, לאחר תיאום טלפוני, סם מסוג קנבוס במשקל 2 גרם בכל פעם, במספר הזדמנויות, תמורת 100 ₪ בכל מכירה. בחיפוש בביתו נתפסו 71 גרם סם מסוג קנבוס.

הערכים החברתיים שנפגעו הינם המלחמה בנגע הסמים ובריאות הציבור.

הוגש גליון המרשם הפלילי של הנאשם, ממנו עולה כי לחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית, מהשנים 2014-2015. על הנאשם נגזר ביום 8.4.14 בת"פ 11836-01-14 מע"ת למשך שלוש שנים לתקופה של שלושה חודשים על עבירות סמים מסוג עוון, ושמונה חודשים על עבירות סמים מסוג פשע. המע"ת בן שלושה חודשים הוארך ביום 10.5.15 בת"פ 27054-11-14 לתקופה של שנתיים נוספות.

בעניינו של הנאשם התקבלו שני תסקירי שירות המבחן. מהתסקיר הראשון, מספטמבר 2107, עולה כי הנאשם חזר להתגורר בבית אמו יחד עם שתי אחיותיו, ועובד בפקוח אביו בהתקנת אמצעי אבטחה. הוריו התגרשו בילדותו. אמו אינה עובדת על רקע מחלת הסרטן עמה מתמודדת שש שנים. הוא תאר כי בלימודיו התיכוניים התקשה להסתגל למסגרת וחבר לחבר השולית, וגם שירותו הצבאי הופסק עקב אי התאמה. מגיל 16 עבד במוסך במשך כעשר שנים, ובשנים האחרונות עובד עם אביו. תאר תקופה של משבר כלכלי עקב מחלת האם והפסקת עבודתה, כאשר הוא היה המפרנס העיקרי בבית. צויין בתסקיר כי פרט להרשעותיו בהחזקת סמים לשימוש עצמי, הורשע גם בבית משפט

לתעבורה בנהיגה תחת השפעת סם משנת 2014, ונדון למע"ת, של"צ ושלילה. הנאשם תאר כי ביצע את העבירות עקב שימוש הכרוני בקנבוס, שהחל בגיל 22, וכדי לממן את צריכת הסם. כן דיווח על שימוש בחומרים פסיכו אקטיביים נוספים כמו "נייס גיא" ואלכוהול בכמות מופרזת, במסגרת בילויים חברתיים, וכן על הימורים. שירות המבחן התרשם כי הרגלים שליליים אלה פותחו על ידי הנאשם כדפוס בריחה מרגשות כואבים אותם חווה במסגרת המשפחתית בעלת הקשרים המורכבים.

במסגרת צו פיקוח שהוטל עליו בהליך המעצר, שולב הנאשם בחודש פברואר 2017 ביחידה לטיפול בהתמכרויות בפ"ת. מגורמי הטיפול ביחידה נמסר כי הנאשם מתמיד בהגעתו לפגישות ומשתף פעולה באופן מלא, בטיפול קבוצתי ופרטני במרכז יום. הנאשם אף מוסר בדיקות שתן נקיות באופן עקבי. שירות המבחן ציין כי קיימת מוטיבציה גבוהה לטיפול, והתרשם כי הנאשם רוכש כלים להתמודדות עם מצוקותיו ונפתח לקבלת עזרה מגורמי הטיפול. במצב זה, התרשם שירות המבחן מהפחתה של הסיכון להישנות עבירות בתחום הסמים. ההמלצה היתה על אימוץ האפיק השיקומי-טיפולי בדרך של צו מבחן, והטלת ושל"צ בהיקף נרחב כעונש חינוכי קונקרטי.

בדיון שהתקיים בחודש ספטמבר 2017, סברתי כי לנוכח ההמלצה, יש מקום לעקוב פרק זמן נוסף אחר התקדמותו של הנאשם בטיפול, ודחיתי את הדיון בארבעה חודשים לצורך מתן תסקיר משלים.

בתסקיר המשלים שהתקבל בינואר 2018, נמסר כי הנאשם ממשיך בטיפול במרכז היום באור יהודה וזאת במקביל לקשר הפרטני שמקיים עם העו"ס ביחידה לטיפול בהתמכרויות בפ"ת. הנאשם שיתף בתהליך החיובי שעובר בטיפול, והביע מודעות לצורך בשיפור דרכי התנהלותו, וההתרשמות היא ממוטיבציה כנה להעמיק את שינוי דפוסי ודרכי התמודדותו.

שירות המבחן סבור כי בנסיבות אלה, ולנוכח השקעת המאמצים הממושכים של הנאשם לעלות על האפיק השיקומי, כאשר בשנה האחרונה מסר בדיקות שתן נקיות ולא נפתחו לו תיקים נוספים, אין מקום לקטוע את התהליך השיקומי ויש לחזק את הנאשם ולעודדו להתמיד בטיפול ולשמר את ההישגים שהושגו עד כה.

לפיכך חזר שירות המבחן על המלצתו לצו מבחן למשך שנה, בתנאים של המשך הטיפול במסגרות בהן משולב הנאשם, לצד של"צ בהיקף של 300 שעות.

במסגרת הראיות לעונש, העידה אחותו של הנאשם, אלינור כהן. היא תראה כי הנאשם עבר משבר לאחר שאיבד עקב הסתבכותו זו את בת זוגו, שחתונתם בוטלה, את התינוק שנפל, וחווה את הנזק המשפחתי שגרם. היא מסרה כי משפחתו של הנאשם תומכת בו ובשיקומו, וכי הוא רוצה להוכיח את עצמו ולהמשיך בדרך בה החל בתהליך השיקום. לדבריה, הנאשם נפתח במרכז היום בו הוא מטופל ומשתף ברגשות הקשים שהיו לו בשנים האחרונות, נוכח מחלת אמו, וזה עוזר לו.

הוגש מכתב של אביו, אליצור כהן, בו הוא מתאר את האכזבה שהיתה לו מבנו לנוכח הסתבכותו הפלילית, ותאר את

השינוי שחל בו בשנה האחרונה כאשר מקבל את הטיפול ובמקביל עובד במחיצת האב בשירות למוסדות וארגונים בתחום אבטחת מידע. הוא מסר כי הנאשם מבין את טעותו ומגויס כולו לחזרה לחיים תקינים ושיקום חיו, תוך שיתוף אביו במה שעובר עליו. הוא ביקש מבית המשפט לסייע לבנו לחזור לתלם ולהרחיקו מחברה עבריינית.

כן הוצגו מסמכים רפואיים לבי מחלה קשה ממנה סובלת האם.

לדעת המאשימה, המלצת שירות המבחן מנותקת מהעובדה שגם בעבר ניתנו לנאשם הזדמנויות מבית המשפט, והוא בחר שלא לנצלן. הודגש, כי במסגרת הרשעתו האחרונה של הנאשם הוחלט להאריך את המאסר המותנה בשל בדיקות שתן שמסר, שהעידו על נקיון מסמים, אך עולה כי הוא לא למד לקח ושב לסורו.

המאשימה טוענת כי מתחם הענישה נע בין 8 ל-15 חודשי מאסר בגין כל אישום של סחר, מכיוון שמדובר במספר הזדמנויות בכל אישום. ביחס לעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית נטען כי המתחם נע בין מאסר על תנאי ל-12 חודשים.

לנוכח שיתוף הפעולה עם שירות המבחן ומתן בדיקות שתן נקיות, חסכון בזמן, הודיה ומנגד - העבר הרלבנטי וחומרת העבירות, המאשימה ביקשה להשית עליו עונש מאסר בפועל באמצע המתחם שהוצג לכל אישום, להפעיל את המאסר המותנה בן ה-8 חודשים במצטבר, ולגזור מאסר על תנאי חדש, וכן קנס, פסילת רשיון נהיגה בפועל ועל תנאי. כן ביקשה להכריז על הנאשם כסוחר סמים, ולחלט את הרכוש בסך 3,050 ש"ח והטלפון שנתפסו, ולהשמיד את הסמים והמשקל.

הסניגור הציע להעמיד את הנאשם במבחן, להעלות את מספר שעות השל"צ שיבצע, ולהטיל עליו קנס.

לדבריו, מדובר במקרה קלאסי שבו מצווה בית המשפט לחרוג ממתחם הענישה משיקולי שיקום הנאשם. לדבריו, הוכח כי הנאשם מתמיד בטיפול ועל כן המליץ שירות המבחן על הארכת התנאי. נטען כי עולה מהתסקיר שהעבירות בוצעו על רקע ההתמכרות לשימוש בסם, כפי שעולה גם מעברו של הנאשם בתחום השימוש העצמי, וכי מדובר בסחר בהיקף קיקיוני מבחינה כספית. נטען כי בעקבות מעצרו בתיק זה, הנאשם שילם מחירים כבדים כאשר ארוסתו שהיתה הרה נפרדה ממנו והפילה. הנאשם היה משוחרר בתנאי מעצר בית מלא עד שהחל בטיפול יום יומי, פרטי וקבוצתי, עם שילוב בעבודה. במשך השנה שחלפה מאז לא נפתחו תיקים נוספים. נטען כי מהתסקירים עולה שלראשונה יש אצל הנאשם תהליך התבוננות עצמית אמיתית, הוא משקיע מאמצים רבים והליך השיקום הוא משמעותי. כן הפנה הסניגור למסמכים הרפואיים לגבי מצבה של אמו, למכתב מאביו ולדברי אחותו בדיון הקודם. הסניגור הציע פסיקה לתמיכה בעתירתו העונשית.

הנאשם נטל אחריות על מעשיו ואמר כי הוא מבין את חומרתם ומודה על ההזדמנות שקיבל לטיפול, שהוא מרגיש כי הינו חיוני לו וטוב עבורו, וביקש להתחשב בדרך שעשה.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים ואת האמור בתסקירי שירות המבחן, אני סבורה כי על אף חומרת העבירות, מדובר במקרה העונה לקריטריונים של סעיף 40.ד. לחוק העונשין, לפיו בית המשפט מוסמך לסטות לקולא ממתחם הענישה משיקולי שיקום הנאשם. עולה מהתסקירים, כי העבירות בוצעו על רקע השימוש העצמי ובמטרה לממנו, ולא כאפיק פרנסה עיקרי של הנאשם. כן עלתה מהם הנזקקות הטיפולית של הנאשם בתחום ההתמכרויות, עמה השכיל להתמודד לראשונה בחייו באופן מעמיק ועקבי, תוך העזרות בגורמי הטיפול המקצועיים. הנאשם עשה כברת דרך בטיפול, ויש מקום לעודדו להמשיך בדרך זו.

לפיכך אני מאמצת את המלצת שירות המבחן, ומחדשת את המאסר המותנה של שמונה חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 11836-01-14 למשך שנתיים מהיום.

אני מטילה על הנאשם צו מבחן למשך שנה בתנאים שיקבע שירות המבחן, לרבות השתתפות במסגרות הטיפוליות בהן מסתייע כעת.

אני מטילה על הנאשם של"צ בהיקף של 400 שעות, במסגרת שיגבש שירות המבחן ויגיש לאישור בית המשפט תוך 30 יום.

אני מורה על חילוט הכספים והטלפון שנתפסו אצל הנאשם.

הסמים והמשקל יושמדו.

הנאשם מוזהר כי אם לא יקיים את צו המבחן או לא יבצע את השל"צ, מוסמך בית המשפט להפקיע את הצוים, ולגזור עליו עונש חלופי, לרבות הפעלת המע"ת.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ג' אדר תשע"ח, 18 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.